

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a **Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported** (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

Ueber die Symptomik

Untersuchung der Natur d

Ueber die

1887

Ueber die

64 J

Vkplap
64

Գ Ե Ր Ե Ր Զ Ա Ն Ի Կ Հ Ո Գ Ե Ի Ո Ր Տ Ե Ա Ռ Ն

2000

STUDY

ՏԵՓԸՆՈՍԻ ՊԵՏՐՈՍԻ Ժ.

ປະຊາທິປະໄຕ ສາທາລະນະ ສປປ ລາວ ສະພາບັນດາເຜົ່າ ສະພາບັນດາສາດສະໜາ ສະພາບັນດາພື້ນທີ່ ສະພາບັນດາສາດສະໜາ ສະພາບັນດາສາດສະໜາ

B U v U z B h G U S U y

ԵՒ Ի ՆՉԱՆԱԿ ԽՈՐԻՆ ՄԵԺԱՐԱՆԱՅ

у н т т р к

b p u w s u q u r s

Ի Մ Ե Տ Ը Ս Ը Ն Ե Ր Ո Ր Գ Ո Ի Մ Ը Ի Ո Ի Ր Ը Գ Ր Ի Լ Ի

1887.

41363 - ա.հ.

(24721-61)

64-2001

h 863

ինչ ափունք Պրոպանտայ նշէին ի ձայն ցնծութեան, ալիք
յալեաց առեալ խաղացուցանէին զփայտակերան ծովա-
հերձ, որ արագ արագ ծովածուփ սահեալ անցանէր և ի
Քաղաքն ցանկալի նստանէր, զդրդէին ազգը, միարարտ
ընթերցանութիւնս ընթանային, յակճիտս կացեալ
ընդ մեծաշուք փառաստութիւն Աստուածազանտի Գերեր-
ջանիկ Հոգեւոր Տեսանդ, շարժէին և թագաւորութիւնը, և րա-
ցեալ զորոնս առաջի Ամենապատիւ Հոգեւոր Տեսանդ՝ ասպնջական
և փառատուր լինել փութային: Վառէին յայնժամ և սիրտը մեր, եթէ իցէ թէ
նստանիցէ և մեզ հիւրընկալու սրտառական հիւրոյդ լինել: — Թոյիչս առեալ
սրանայր երկիցս աղանձին տալ մեզ առեալս զայս ձեռն օրինակի «Եւ առ Չեզ
ընդ նուր անցցէ, որում՝ դուք ցանկայք»:

Այսօր ահա եհաս մեզ տեսանել զայն ժամ երանելի: Զինչ ինչ Քեզ,
Ամենապատիւ Գերերջանիկ Հոգեւոր Տէր, նմացուր առաջի... Չեն մեր նանդեր-
ծանք արքունեաց և մեծապատ փառաստութիւնը, որպէս փայլել իսկ Ամենա-
պատիւ Գերերջանիկ Տէրութեանդ էին: Չեն աստէն կամարակալ ոսկեզարդն
սրանք Հոռմայ, ոչ և յաղթական կամարք Պոմպէի կամ՝ մեծապայծառ ճեմկիւր
Կամիլլեայ: Լոնն տալիք և փողք և քնար, այլ լոնսցեն և ընթանք: Օ՛ն
անդր: Խայտան ցնծութեամբ և ուժգինս թնդան սիրտը և ծերոյն և մանկան,
ապա մատիցէ յառաջ սերուն սէր լինել թարգման ջերմաջերմ՝ քղծից:

Օրհնեալ է զարուստ Քո, Աստուածապատիւ Հոգեւոր Տէր, զի յոտին
բում՝ ահա օրհնեցար մեր: Հիւրընկալութեան շարնաց չէար մեր արժանատորը,
այլ Սիրտ թո անարգամեծար արժանիս արար զմեզ: Տալեն Քեզ երկինք և
աստէն և անպէն տրիտուր՝ որում՝ չեմքն քառական ի նստուցանել: Ընդ խնամոց
Քոց փոխարէն, յորս եղարք մեր ի Բիզանդիոն փայելիցեն, զոր և մեզ ցու-
ցանել եկիր, սպայատացի Քո կենացդ արեւ: Կեցցես, կեցցես, Ամենապատիւ
Գերերջանիկ Հոգեւոր Տէր, յամայր ամն, զուարթածաղիկ ալիք զազաթմանդ
զարարացին նորոգ: Նեոի ի Քէն վշտաց դառն քաժակ, և յաջողութիւն յա-
մենայն ճանապարհս և ի զործս Քո շնորհեցեն երկինք:

Ընկնել, Աստուածապատիւ Հոգեւոր Տէր, զարտարուղի ջերմ՝ իղձս՝ զոր
ի ընթան մեր քարքառի Սէր, այլ թէ և ընդ ընթանք էին մեր, սակայն չիմէր
ինչ հնար նանել ի վեր՝ որ ինչ աստէն ի սիրտս յուզիցի:

Զրնչեցէր ձորք, բրդորք. վրտակք տոք կարկաճիւր ձայն արտօր,
Որոյ տախն հաւատացաւ տոքք հաւատոց մեծի Հօր.
Հրեզնտաւան դարոց յանդուներս եւ ժաւնանի ցայժմ՝ երդրան
Մինչ հանգչէին անգին Եդրս նրչեարք խաղաղ ի Թորդան.
Տոք աւետիս, ցրնծաւցէ սիրտ Եդրս տեսեալ արդ ի փառս
Զիւր օրհնութեան զաւակ բազմեալ բարձր ի զանոյս ի սպայծառս:

Ընդ իրնամեղք արթուն Հոփոյի հօտն խաղաղ Գրիգորի,
Քեւ սպարապեալ ի թըշնամեայն, որ ցանց բնորդւմ՝ ոգորի:
Որպէս երբեմն հրնչէր Տիրել զՊարթեւագինն ըզնամբաւ,
Որ ընդ Տիրել խառնել զերտաւ զայր ընդ Հոտնայ րարջ երկնաւ,
Հրնչին եւ այժմ՝ զանուն Մեծիդ անտատ արիւր Տիրելի,
Որոյ փառօր եւ Պրտարնաւայ արիւրն շարան րարջ բերրի:

Պատուեալ փառօր յառարկեց մեծաբառիս ի Գրիգորի,
Եւ թագաւորայ եւս յեշխմաց ածեալ ի փառս մեծաբայն,
Զիւրդ իցէ զի հաճեցաւ ըզրոյզըն յարկ Սեբաստեան
Մեծարել արդ շքով մեծաւ կոխեալ ըզնամս զայսրք տան:
Ի ցրնծալից շքեղ առաքաւ Քեզ ընծայէ զմեծարանս
Պատուեալ յոտին Հոփոյի մեծի՝ Միշխմարայ բնակարանս,
Որ գորհնութիւնն աստուածեղեն բերել եկիր ի բարձանց,
ԶՀոգայն շնորհաց բաշխեալ զըրտեմն սպառնալիսն Հօրս՝ զաննախան:

Ամբատնան արդ շնորհակարաւ բարբառք Ռեխիս միայն
Մալթեղ բիւր սմն խաղաղ, գործոց Քոց յաջող երս անխախտն:
Անեղծ պանեալ ըզիշխատակ Քոց երախտեաց ի սրբաի,
Պաշտպանութեան Մեծիդ յինչ արժանի միշտ նրկրարի:
Քեւ ծագեցէ, իրնորեւն յերկնից, մեծաշոք ստող կամարիս,
Յեկեղեցոյ բարգաւառանս, մերոյ տոնիս ի բարիս.
Կացցէ զԿանիւդ միշտ անվրկանդ Աջ Բարձրերոյն հովանի,
Ան Քեւ տեցէ միշտ ցանկալի առաքաւ Քո հօտ ընտանի:

Armeniae Te mitriferum Ducem
Vienna mater maxima Caesarum
Fratrumque supplex gens salutat
Praesuleâ rutilum corona!

Tu laude priscâ Marteque nobilem
Gentem, subactam heu! Bistone nunc jugo
Christi remulces pace, luce
Atque crucis renovas trophaeis!

Quo tollit Haemus culmen in aethera
Fluctusque jactat Bosporus impotens,
Quo Luna cornu tendit atrox
Saxa super Libani cruenta:

Eoa jungis schismate dissita
Delubra, Romae fallere nesciae
Et dogmatum vinclis avorum
Progeniem religas Parenti!

Tuâ Sultanus mitior Osmanum
Virtute, pignus voverat Annulum
Capto Leoni: ut honoraret
Ille Patrem, filiis oppressum.

*Nunc hic resulges, quo pietas vocat
Unguenta fundens per caput optimi
Mechitharistarum Parenti
Pontificisque jubar serenum.*

*Et nos, minor gens, Te colimus Patrem
Crucis sequentes Te labarum Duce,
Tuisque signis, Marte sacro
In satanae scelerumque castra.*

*Vibramus enses! Ibimus impigri:
Romana virtus quâ vocat et fides;
Praeibis! expectat triumphus
Hesperii Orientem adunans!*

Nach der Stadt auf sieben Hügeln wallt ein Pilger fromm und mild;
Krummstab führet seine Rechte, auf der Brust des Kreuzes Bild.
Auf dem Haupte ruht die Insel, Pallium zeigt die Würde sein,
Und das hehre Antlitz schließen silberweiße Haare ein.

Das ist jener Diener Gottes, dessen Wort so lieb und traut,
Dem von Gott in schweren Zeiten ward Armenia anvertraut;
Das — Sanct Gregors des Erleuchters treuer Sohn in Wort und That,
Der mit Recht ob seiner Tugend ward erhoben zum Primat!

Christi Stellvertreter Leo feiert in dem Vatican,
Und mit ihm die Christen alle: auf dem Land, im Ocean;
Denn seit jenem ersten Opfer, dargebracht zu Gottes Ehr'
Sind vergangen fünfzig Jahre, treu verlebt im Dienst des Herrn!

Selbst auch jener Fürsten Herzen, die entfernt vom Christen-Haupt,
Schlagen warm für König Leo widerrechtlich thronberaubt;
Und der Kaiser der Osmanen, Herrscher großer Christenschar,
Wollt' als Erster seine Gaben unserm Vater bringen dar!

In dem ganzen Reiche fahndet er nun nach dem rechten Mann...
Da erblickt er den erlauchten Patriarchen Azarian!
Und der Sultan spricht mit Freuden: Dem vertrau' ich voll und frei,
Azarian wird zieh'n nach Roma: niemand dem dagegen sei.

Leo strecket Dir entgegen seine Arme hochbeglückt,
Und empfängt aus Deinen Händen die Geschenke ganz entzückt.
O, welch' wonnenvolle Stunde! Aug' in Aug', und Herz zu Herz,
So sprachst Du mit heil'gem Vater, von der Freude und vom Schmerz.

Reich beladen mit dem Segen, den Papst Leo gnädiglich
Gab zum Wachsthum der Armenia in dem wahren Glaubenslicht,
Kamst nach Vindobona endlich, dieser schönen Kaiserstadt,
Wo am blauen Donaustrande üppig wächst Mechithar's Saat.

Auf, ihr Brüder! heißt willkommen diesen hochgeehrten Gast,
Der bei uns heut' eingeklehret zu genießen kurze Rast.
Laßt erschallen eure Lieder, bringt ihm dar der Liebe Pfand,
Und wie eure Herzen reden, handle stets auch eure Hand.

Gott vom Himmel! Sieh hernieder auf der Deinen kindlich Fleh'n,
Laß uns diesen guten Hirten frohe Tage immer seh'n;
Segne Jesu, Hirt und Heerde, die Dein Blut geheiligt hat;
Steh' zu allen Zeiten ihnen mächtig bei mit Trost und Gnad'.

e, cui lo spirto d'un amor sublime
Agita e move ad opere feconde
Di carità verso le eccelse cime
Dove a un cenno divin l'alma risponde,

Te salutiamo ne le umili rime
Dove il cuor nostro trepido s'effonde,
Mentre Tu vieni a noi come a le prime
Genti apparve Colui che in Te s'asconde.

Oh vieni e reca il benedetto e pio
Verbo di fede, che germogli puri
Gaudi di pace e candida speranza:

E noi, raccolti in questa sacra stanza
Del riscatto comun, ne' dì venturi
Pensando a Te ci volgeremo a Dio.

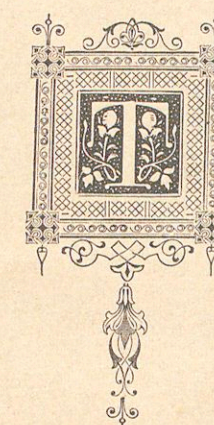
Du bercail de Jésus la portion chérie
Qu'abrite en Orient le sol de l'Arménie,
Nous envoie aujourd'hui son sublime Pasteur,
Un Prince de l'Eglise et haut Ambassadeur.

Le Vicaire du Christ et l'humaine puissance
Ont concentré sur Lui leur pleine confiance;
Par une glorieuse et douce mission
Il apporte du Ciel la bénédiction.

Salut sur notre rive, ô Prélat vénérable,
Qui veux bien nous bénir. D'un bonheur ineffable
Tu viens de Méchithar remplir l'humble maison
Et nous porter l'écho de la sainte Sion.

Jamais ses habitants n'oublieront cette joie
L'honneur et le bienfait que le Ciel leur envoie:
L'immortel souvenir marquera Ton séjour,
Unissant parmi nous reconnaissance, amour.

Gratitude sans fin à cette main bénie,
Qui dirige si bien nos frères d'Arménie.
Et voulut se charger de divine onction
En donnant du Seigneur la consécration.

Thou Pastor of Christ's flock, all hail!
From Eastern shores thy feet
To this our **Alma Mater** turn
Our grateful joy to meet.

Thou Messenger of good all hail!
The trust which in thine hands
Is plac'd by nations' rulers wise,
Brings blessings on those lands.

Anointed one of Christ, all hail!
We know not how to say,
What joy and gratitude we feel;
Our hearts are full today.

Thou organ of God's Spirit hail!
To us thou dost unfold
Rich treasures of His heavenly grace;
How can our hearts be cold?

Thou Father of dear souls, all hail!
Nor think, we can forget,
The blessings which we owe to thee
So deep in mem'ry set.

„Ad multos annos“ Father, hail!
May God preserve thy life,
For His own glory and for souls,
Prolong thy glorious strife.

Joy, thou of God's own Church, all hail!
Long may'st thou Her defend,
Bless'd be thou by thy country's voice
As now, so to the end.

عالیحضرتا

دخواه و تمنی عاجزانه منی حسن قبول ایله مسکن فقیرانه منی تشریف و بو داعیلرینی تلطیفه و قوعبولان عنایت علیه لرینه
تشکرات مخصوصه عرض ایلرز

ذات شوکتسمات حضرت پادشاهینک توجه و اعتماد همایونلرینه مظهریتله طرف اشرف تاجداریلریندن مأوریت جلیله یی
حائز و عالم خرسنایینک رئیس معظمی نزدنده کمال التفات و تعطفانه نائل اولمش اولان ذات فضیلتسماتلرینک بر مدتیجک اولسون
میانه عاجزانه مرده بولمغه تنزللری اولیه بر لطفدرکه ذات ربیبناهیله لرینه کمال حرمت و تعظیمی اولان جماعت ره باییه منک الی الابد
خاطر نشان افتخاری اوله جقدر جماعت ره باییه منزه استابولله و سائر محملرده زبرداده روحایه لریده آسوده اولنلر حقنده اظهار
و ابراز بیورمقده اولدقلری همتات متوالیه یه مجبور اولدیغیمز تشکراتی عرضه مسارعت ایدرز بوندن بویله دخی حمایه علیه لرینه
نائلیه کسب استحقاق ایچون المزدن کلان سعی و غیرتی اجرا ایده جکمیزی و صحابت جلیله لرینک نظر عاجزانه مرده غایتله قیمتدار
بولندیغنی عرض و علاوه ایله حق داعیانه مرده دوام توجه عالیلرینی استرحام ایلرز

طرف عالیلریندن کوردیکمز لطف و کرمک و بردیکی جسارت اوزرینه متبوع معظممز ولی نعمتمز پادشاهیمز افندمز حضر تلرینه
اولان کمال صدق و عبودیتیز یکنه سرمایة شرف و مفتخرتیز الی قیام الساعه تدرستی و عافیتله زبور تحت سلطنت اولملری دعایی
ورد زبانه اولدیغنک و حق مملو کانه مرده رایکان بیوریه کلان عواطف سنیه همایونلرینه قارشو تحمیدات و تشکرات فائقه
عبیدانه منی عرض عتبه علیا قیلدیغیمزک مبارک خاکای همراه احتوای جناب شهریارلرینه بیانیی رجا و تمنی ایلرز

64-2001

(24721-64)

Իսկ ուրեմն զգածեալ թախծութեամբ մատչիմք ահա ի համայնը նորիական Աջոյդ: Ժամանակն որոյ չիք բնա աղիք գործոյ, առաքէ հրեշտակ զժամն զայն թէ ահա հատեալ կայ անշատել զորդի ի Հօրէ եւ զերախտառու յերախտաւորէ, թէ մեկնեցին փառքն մեր եւ ուրախութիւն ի մէնջ:

Աստուածապատիւ Հոգեւոր Տէր, իցէ՛ բնա լեզու որ քաղցէ պատմել զՔո սէրն սերտ, զոր միշտ իսկ քայց մանաւանդ յառուս յետինս յայտուիկ ցուցանել հաճեցար համբըն Ռիստիս, հատեալ անցեալ զայնչափ ծանապարհ երկայնածիզ, առ ի լինելոյ պատճառ մերոյ կատարեալ ուրախութեանն, յայնչափ երախտիս՝ տուեալս ցայժմ՝ փայելել Տանս Սերաստեան, յաւելեալ եւ զայն օժանել զգրուի տրին զմեր Հայր սիրելի մեզ ի Բանաստեղծութեան:

Զորոյն շղթայ ոսկին որով զմեր սիրտ ընդ Քոյումի կապեալ սնդեցեր, անբակ պահել այսուհետեւ մերոյ փութոյն գործ լինիցի, թէպէտ եւ փայրք քացածիզք եւ ամբ ընդերկար՝ խտրոց ի մէջ անկանիցին: Պատմեցեն այսուհետեւ եղբարք եղբարց զերախտիս յազգաց յազգս, պատմեցեն զաւուրս զայտուիկ զինդութեան:

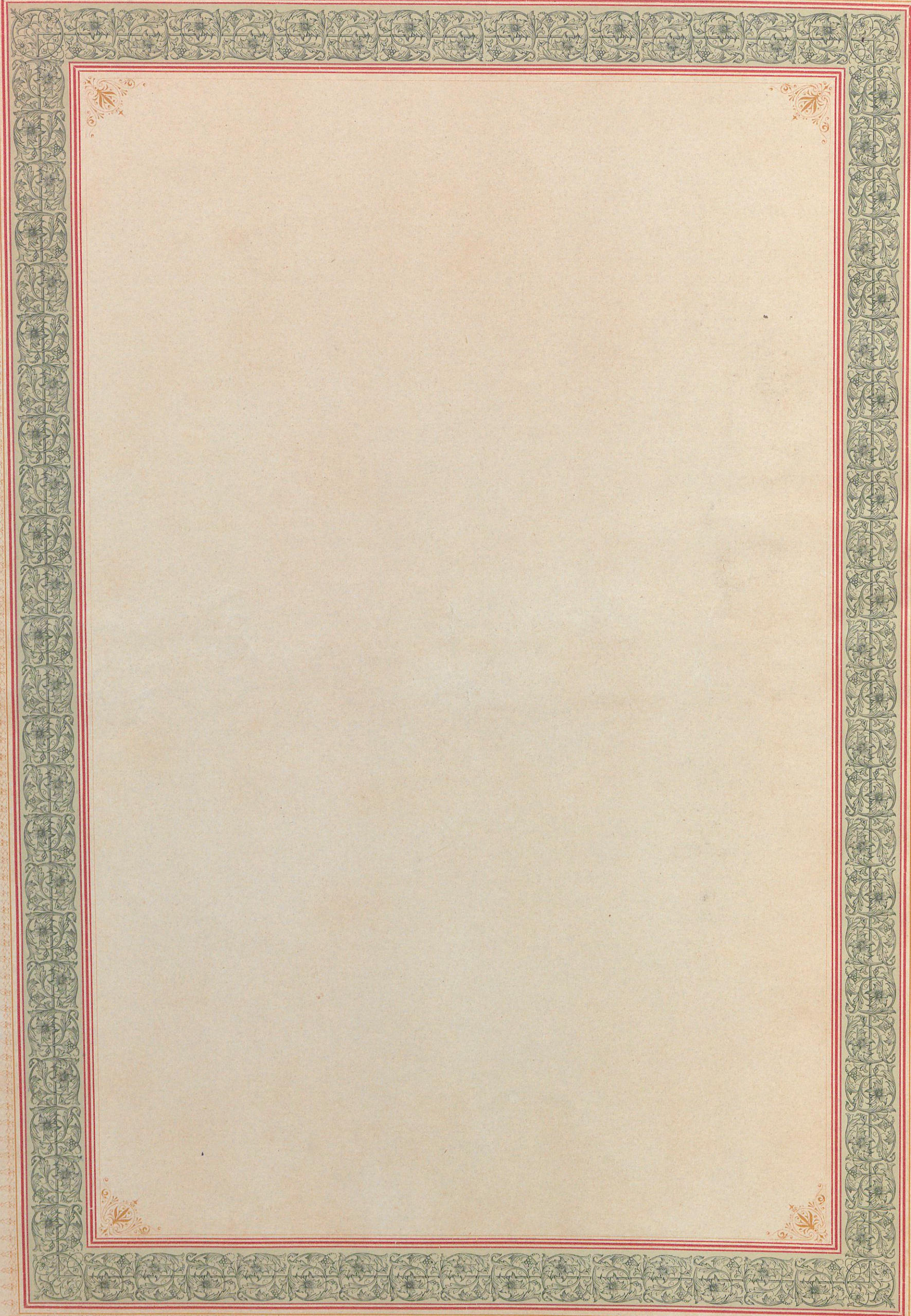
Ահա Գերապայծառ Ամենապատիւ Արքանայր մեր կայ առնաւանդեալ Քոյոյ առ մեզ անգրգական սիրոյդ եւ ինամնց, որով սերտագոյնս եւս սնդեալ ամբացաւ զօղն ցանկալի հոգեւոր ընդ Քեզ եւ ընդ մեզ: Այսուհետեւ հայեցին հանապազ, Աստուածապատիւ Տէր, աչք Քո գուարթացեալք ընդ Հայրս մեր, որ-պէս զի պայծառանալ մեզ եւս քան զեւս ի փառս Մօր մերոյ Սրբոյ Եկեղեցւոյ, եւ ի շահ օգտի եւ ի քարգաւաճման մերոյ ազգիս: Եւ ի տոյն իսկ ինդընմի խոնարհական մեծարանօր՝ ներուլ ի վերայ մեր ամենեցուն զՔո զատուածաշնորհ օրնութիւնս, մինչ ուխտք սրտագինք եւ աղօթք անպակաս առ ի մէնջ լիցին ուղեկից ուղույդ՝ հասանել Քեզ խաղաղիկ ի թեւս հողմնց՝ ի սփոփութիւն մեծ եւ յանապայծառ ուրախութիւն հօտին առ ժամ՝ մի որբացելոյ ի Հովուէդ քաջէ:

Լուսաւոր՝ որ աստ առ մեզ ի մուտս խոնարհի, երթայ գնայ այլուր սփռել զմատապայծման ցանկալի լուսոյն:

12504.

12504.

Библиотека
Гос. Библиотека
№ 12504
И. И. Мясникова
и И. И. Мясникова

ՀՀ Ազգային գրադարան
NL0775824

